

שלהבת בארץ הקיבוץ

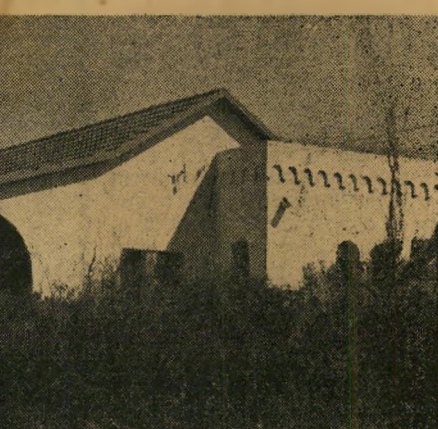
הפרשה הטראגית ביותר היתה התמוטטות ה' אידיאלים של ההתישבות העובדת. התישבות זו מלאה תמיד תפקיד מיוחד במינו בישוב, תפקיד שעלה עד אין שיעור על כוחה המספרי. אנשי הקיבוץ רעבו ועבדו כסוסים גם בשעה שבני העיר כבר החלו מתרגלים לסימני נוחיות ראשונים, אנשי הקיבוץ התנדבו כמעט

תי. שליחים בזבוזו את כספי העולים החדשים במפוארי בתי-המלון בעולם. פקידים עשו עסקים מפוקפקים מן הצד, התעשרו תוך זמן קצר. הרשימה היא אינסופית. המוצע הוא שכל זה נעשה בגלוי, בפרהסייה, לעיני כל, לא בבושה, אלא מתוך התפארות מסויימת. המצליח ביותר, הזריז ביותר, היה ה' גיבור. מצווה היתה לרמות את המדינה. והמדינה היא: הכלל.

מוניסטית שאינה שותפת למשטר, היו כולן כאחת מסובות אל אותו שולחן. הויכוח ביניהן היה על החלוקה. אין כמעט אפשרות למנות את אלף צורות השחיתות. רפואות, שנועדו להציל חייהם, נמכרו בשוק השחור במחירים אגדיים, משרדי ממשלה סירבו להקציב חומרי גלם לחרשתנים, הפנו אותם בגלוי לשוק 'החופשי'. מלבד מקבלי המשכורת לא שילם כמעט איש מסיכנסה אמי

בזה אחר זה ירדו על המדינה שורה של שעורריות, שפגעו פעם בראש עיריה, פעם בקציני משטרה, פעם בפקידי מפלגה. שופי טים האשימו שרים בהפרת חוק המדינה, שרים הצדיקו באופן ציני הפרת חוק, גניבות ומעילות של אנשים הנתונים לחסותם. כל מפלגה חיפתה על שחיתות חבריה, ניסו תה לגלות שעורריות במיטת היריב. וכל המפלגות גם יחד, (אולי מלבד המפלגה הקו

הדוגמה הא

האיש המסמל את הצנע הוא דב יוסף. שדושה בתים מהודרים (למעשה). אף של השר, וידוע כי הבתים באו מהוננו להתיחם ברצינות לתביעות הצנע של

אין הקרבה ללא דוגמה אישית של ה שרים וחברי כנסת בפתח בנין הכנסה אלפי העוברים והשבים, משמשות דר הטיפות, הלבוש והופעתם האישית של אולם לראשו (ובעיקר: לעינו) של כל לרשות אנשי הציבור, הרוכשים אותן סובסידיה ממשלתית ליצר ההתהדרות אחר שיחקה את בני ג'י. כאשר הלה לא נמצא אף שר אחד שיחקה את כ בריסניה, נהג בעצמו במכונית, אוסט נהג מיוחד. לבוש החאקי, שנחשב עד של בני-היישוב חף כלי, פינה את המ

שחיתות המוסדות

בה בשעה שהממשלה קוראת לאזרחיה להסתפק בדירותיהם הישנות ולוותר על שיכונות מותרות כדי לחפור בדיכויים, ובה בשעה שרכבות שוכנים כאהלים ובכדונים, מקימה הממשלה וכמעט כל מוסדות-הציבור בניינים מאדאכתיים. הבניין החדש של הועד הפועל של ההסתדרות בתל-אביב (למעשה) הוא רק אחד מגילויי שחיתות אלה האוכלים בנוף המדינה.

מאות אלפים חולמים על טיול בחוף-לארץ. ראשי-הציבור לחמים בשאיפה זו, מסרבים להקציב לה דיכויים. אולם כדי למכור מניות פיתח מוסד ציבורי חשוב תעמולת-ענק שכאה לגרות את תיאכון ההמונים ליציאה. אותה מטרה מושגת על-ידי שורה בלתי-פוסקת של ידיעות על נסיעותיהם של ראשי הממשלה והציבור ועסקני כל המפלגות על חשבוננו של ציבור סובל.